

— 5 —

CANTIC JUDAS.

Var tou : Al Labourer Sul ha Gouel.

Mê ho suppli, compagnez, tostaat oll da glêvet
 Buez an den maleürussa e voe biscoas var ar bed,
 Pehini e deveus lazet e dad ha mab ar roue.
 E vam propr en deus eurenjet, ha trahisset Mab Doue.

Ar Scritur a den da barlant eus a Judas ar mechant,
 Pehini a zo glêr exempl d'ar bed oll entieramant.
 Da Drec'hi an avaristet, eur pec'het qer maleürus,
 A zo caus eus a vil bec'het a fach hon roue Jesus.

Doue ebars an Aviel a ro demp calz exemplou
 Da drec'hi an avaristet, sourcen an oll bec'hejou ;
 Dreist pep tra e cavân merqet bue Judas ar mechant
 Pehini zo en em daonet gant ar c'hoant da gaout arc'hant.

Pa voa e vam eus e zouguen, ar Profet a lavaras
 E devije eur c'hraouadur a raje dêi anqen vras ;
 Disclêria eure en antier ha d'e vam coulz ha d'e dad,
 Penos e vije er bed-mân o mab eun den mizerabl.

E dad hac e vam o elevet eur c'hélou qen dinatur,
 Petra a vije erruet er bed gant o c'hrouadur,
 A voe qer trist ha qer nec'het, m'o deus sônjet entreze,
 En instant ma vije ganet, lemel deân e vue.

Er Jude pa é bet ganet, e guerent o deus sônjet
 Ober souden eur vag brouan, hac enni e voe laqet
 Al lestr etre daouarn Doue da vont gant ar môr pîrillus,
 O sônjal en em disober eus eun den qer maleürus.

Doue ne fellie qet deân e vije bet perisset,
 Evit servichout da exempl d'an oll bete fin ar bed ;
 Ar môr, an avel, an tourmant a gundue ar vag brouen,
 Hac en rentas o savete en bordic eun enezen.

— 6 —

En enezen-se e chomme eur roue eus an Egypt,
 Ha n'en devoa a vugale qen nemet eur mab uniq;
 O vea un deiz o pourmen, ha gantân tud e bales,
 E cavas ar vaguic brouan voa chommet touez an trêz.

Ar roue en deus commandet mont da velet petra voa;
 En instant o deveus cavet eur c'hrouadur ar c'haera :
 Neuze rojet commandamant demeus abers ar roue
 D'e gass d'ar pales prontamant, ha savetai e vue.

Ar roue en deus er maguet, hac en devoa santimant
 D'e zesqi ha d'en instrui, d'e ober eun den vaillant;
 Mes evel ma voa e galon douguet d'an avariçtet,
 Na elle qet en nep feçon e zivoal diouc'h ar pec'het.

Judas pa e bet commancet da zont an oad a rézon,
 A zant e galon attaqet gant calz a ambition;
 Arc'hant, rubanou, biseyer, ha carcanou, ha perlez,
 Qement a elle da attrap e laere d'ar rouanez.

Mab ar roue a voe cossoc'h eun tamic eguet Judas,
 Ha pa velas e laeronci, e laras deân trist bras :
 Me a lavaro sur d'am zad penos e zoc'h o laerez,
 Hac a lacay ho corrija, ma na chenchit a vuez.

Ar roue p'en deveus gouezet al laeronciou mechant,
 En deveus en disseziet ha corrijet promptamant,
 Ha disclêriet en gûirione voa eur c'hrouadur cavet,
 Penos e voa dre charite e voa bet gantân savet.

Judas a gonservas neuze en e galon cassoni
 Ha maliç ouz ar prinç yaouanc, n'elle qet e anduri;
 O sônjal e voa heritour d'ar roue coulz hac e vab,
 E qemerar ar volonte d'e laza, ar mizerabl!

Eun devez pa oa disônjet an oll eus a guementse,
 E lavar deân an traitour : deut da vale ganên-me;
 Pa voant eun nebeut ecartet, er scôas gant eun tol bas,
 D'an douar en deus er pilet, hac en e voad er beuzas.

— 7 —

Ac'hane buan ê tec'het, ha var boez e bent e yas,
 Hac, herves comzou ar Profet, en e vro ec'h erruas;
 Memes er guær ma voe ganet e chomas da zervicha,
 Hep bea gant den anaveet, en hostaliri vrassa.

Evel ma voa un den vaillant, tud an ty en estime,
 Hac a gonfie ennân arc'hant, pini alies a laere;
 Pa vije casset da brena meur a seurt marc'hadourez,
 E vire deân an arc'hant, hac e tache da laeres.

E vestr a roas deân eur vech arc'hant evit prena frouez,
 E dad propr a voa jardiner, eno e yas da laeres;
 E dad a erruas gantân, a gommanç d'er scandalat,
 Judas a guemeras eur men hac er beuzas en e voad.

Al lezen demeus ar vrô-za a gondaone ar muntre
 Da zemezi d'an intanvez, evit punition sclêr;
 Ar pezh a erruas neuze, rac Judas a eureujas,
 E vam bropr a voa intanvez, rac e dad eo a lazaz.

Aben eun nebeudic amzer m'oent bet o daou assambles
 O conta o avanturiou, en eur domma eun nosvez,
 E vam, pini voa e bried, e deus anaveet he mab,
 Pini a voe outi ganet, en doa c'hoerc'h bis var bep troad.

Hac hi o commanç da grial : ô Doue, Crouer ar bed !
 Cetu accomplisset eta ar c'homzou eus ar Profet !
 Judas a guemeras anqen en e galon gouscoude,
 Rac ne vouie qet e-unan en devoa grêt qementse.

Quittât a eure e bried evit mont da redez brô,
 Ha quittat an douar Egypt, caus deân calz maleuriou.
 En eur vont, en deus rancontret Jesus, Redemptor ar bed,
 O vale gant e Ebestel, leun a garante barfet.

Judas, pa velas hor Zalver en em dolas d'an daoulin.
 Mar plichfe ganec'h va receo, emeân, va Mestr divin.
 Sellit ouzôn dre ho true, me a zo eur pec'her bras,
 Hac e meus eur gür volonte evit antren en ho craq.

— 8 —

Jesus a lavaras deân : quittat ar pec'het marvel,
 Pehini zo en da galon, a bez Abostol fidel;
 Chom atao em c'hompagnunez, te a velo Mab an Den
 O vervel ebars el Lamgroas da brena ar bec'herien.

Jesus, pa voe deut an amzer d'ober ar redemption,
 A roas d'e oll Ebestel er goan ar gommunion :
 Gûir exempl d'an oll bec'herien, Judas en deus recevet
 An drouc-speret en e galon dre sonch an avariçtet.

Jesus, goude ar gommunion, gant eur garante zantel,
 A guemer dour hac eur zerviet, a voalc'h freid e Ebestel,
 Hep exanti memes Judas, o lavarar gant douçder :
 Te, emeân, am trahisso, va Abostol infidel.

Pa voa êchu ar Goan Pascal, e yas Jesus hor Zalver
 Varzu ar Jardin Olivet da bedi e Dad Eternel :
 Judas, an traïtour qer cruel, a yas pront a dra certen,
 Vit ar som a drêgont diner d'e verza d'ar Judevien.

Pa velas Judas ar boanniou a andure Mab Doue,
 E qemerar eun dizesper hac a droublas e ene ;
 Ma yas da guinig an arc'hant, hac e voe bet refuset,
 Hep ma conservas gûir glac'har a grenn, an den milliguet.

Er c'hontrol, n'em abandoni a eure d'an dizesper,
 Evel a ra meur a hini, hac a zisplich d'or Zalver ;
 Mont a eure d'en em grouga dre arrach a guementse,
 Ar pezh zo caus ma zeo daonet epad eun eternite.

Cetu amâ-ta, Christenien, eun exempl eus ar c'haera,
 Evit renonç d'an dizesper ha caout ar glac'har vrassa :
 Goulennit pardon ouz Doue hac ho pet eur feiz barfet,
 Hac e zeot en fin ho pue da adori an Driadet.

FIN.

E Montroulez, e ty A. LÉDAN, Imprimer, ru ar Pave.

